

Sygn. akt VII Ua 32/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Graczyk

Sędziowie SO Renata Gąsior (spr.)

SO Włodzimierz Czechowicz

Protokolant st.sekr.sądowy Monika Olszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2017 r. w Warszawie

sprawy D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

z udziałem zainteresowanego Urzędu Rejestracji (...)

na skutek apelacji wniesionej przez organ rentowy

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 listopada 2016 r., Sygn. akt VI U 443/15

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddała odwołanie.

SSO Renata Gąsior SSO Marcin Graczyk SSO Włodzimierz Czechowicz

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z dnia 23 listopada 2015 r., nr: (...) w ten sposób, że w pkt 1 uznał, że niezdolność do pracy z powodu choroby w okresie od 30 marca 2015 r. do 5 czerwca 2015 r. oraz od 8 czerwca 2015 r. do 31 października 2015 r. i ewentualnej dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z powodu choroby nie należy ustalić w ramach jednego okresu zasiłkowego, w pkt 2 przyznał odwołującej D. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 30 września 2015 r. do 31 października 2015 r. i ewentualnej dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z powodu choroby, w pkt 3 zasądził od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. na rzecz odwołującej D. S. kwotę 197,00 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego:

Decyzją z dnia 23 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. uchylił decyzje z 4 listopada 2015 r. i 16 listopada 2015 r. i uznał, że niezdolność do pracy z powodu choroby w okresie od 30 marca 2015 r. do 5 kwietnia 2015 r., od 8 czerwca 2015 r. do 31 października 2015 r. i ewentualnej dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z

powodu choroby należy ustalić w ramach jednego okresu zasiłkowego oraz odmówił prawa do zasiłku chorobowego za okres od 30 września 2015 r. do 31 października 2015 r. i ewentualnej dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z powodu choroby.

W dniu 23 listopada 2015 r. D. S. wniosła odwołanie od powyższej decyzji zaskarżając ją w całości.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 30 listopada 2015 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż odwołująca była niezdolna do pracy w okresach od 30 marca 2015 r. do 5 czerwca 2015 r. oraz od 8 czerwca 2015 r. do 31 października 2015 r. Niezdolność do pracy od dnia 8 czerwca 2015 r. powstała po przerwie krótszej niż 60 dni i miała związek z niezdolnością do pracy orzeczoną do 5 czerwca 2015 r. Niezdolność do pracy w okresie od 6 września 2015 r. do 31 października 2015 r. spowodowana była inną chorobą niż niezdolność orzeczona do 5 września 2015 r. i pozostawała w ciągłości, a zatem uprawnienia do świadczeń za wskazane okresy należało zliczyć do jednego okresu zasiłkowego, który upłynął z dniem 29 września 2015 r.

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2016 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza ginekologa celem ustalenia, czy niezdolność do pracy odwołującej się D. S. od dnia 30 marca 2015 r. do dnia 5 czerwca 2015 r. była spowodowana tą samą chorobą, co niezdolność do pracy w okresie od 8 czerwca 2015 r. do 31 października 2015 r.

W opinii z dnia 3 października 2016 r., biegły sądowy z zakresu ginekologii i położnictwa -R. D., bez badania odwołującej i tym samym bez zebrania wywiadu lekarskiego, na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy wskazał, iż niezdolność do pracy odwołującej od dnia 30 marca 2015 r. do dnia 5 czerwca 2015 r. oraz w okresie od dnia 8 czerwca 2015 r. do dnia 31 października 2015 r. była spowodowana kilkoma różnymi schorzeniami.

Sąd I instancji, podzielił wnioski z opinii biegłego. W ocenie Sądu potwierdzają one to, co wynikało ze złożonych do akt sprawy zaświadczeń o niezdolności do pracy odwołującej. W ocenie Sądu biegły w sposób kompleksowy odniósł się do schorzeń odwołującej, wskazując na ich niejednorodność w spornym okresie.

Przechodząc do rozważań nad zasadnością odwołania, Sąd I instancji w pierwszej kolejności powołał się na treść ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2016 r., poz. 372 ze zm.) wskazując, że jak wynika z jej art. 8 zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Stosownie zaś do art. 9 ust. 1 w/w ustawy do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Sąd I instancji podkreślił, że przez określenie „nieprzerwana niezdolność do pracy” należy rozumieć jeden okres niezdolności do pracy, spowodowany tą samą chorobą lub różnymi chorobami, jeżeli nie występuje między nimi przerwa. Innymi słowy pracownik jest niezdolny do pracy „bez przerwy” i nie odzyskuje tej zdolności, nawet na jeden dzień. Natomiast jeśli między poszczególnymi okresami niezdolności do pracy, spowodowanymi różnymi chorobami, wystąpi choćby jeden dzień przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, okres zasiłkowy liczy się od nowa. Jeśli niezdolność do pracy trwa bez przerwy (jest nieprzerwana) - to wszystkie dni tej niezdolności wlicza się w całości do jednego okresu zasiłkowego bez względu na to, czy spowodowane zostały tą samą, czy inną chorobą.

W oparciu o opinię biegłego, Sąd I instancji ustalił, że niezdolność do pracy odwołującej od dnia 30 marca 2015 roku do dnia 5 czerwca 2015 roku oraz w okresie od dnia 8 czerwca 2015 roku do dnia 31 października 2015 roku była spowodowana kilkoma różnymi schorzeniami. Odwołująca była niezdolna do pracy w okresie od 30 marca do 16 kwietnia 2015 r., z powodu choroby oznaczonej symbolem N30, od 17 kwietnia do 4 maja 2015 r., z powodu choroby oznaczonej symbolem N91 i od 5 maja do 5 czerwca 2015 r. z powodu choroby oznaczonej symbolem O20. Następnie

stała się ponownie niezdolna do pracy od 8 czerwca 2015 r. do 7 lipca 2015 r., z powodu choroby oznaczonej symbolem O26 i dalej nieprzerwanie od 8 lipca 2015 roku do 31 października 2015 r. (O26,O03,N71).

Sąd zważył, że przerwa między kolejnymi okresami niezdolności do pracy nie przekroczyła 60 dni, ale ubezpieczona od dnia 8 czerwca 2015 r. była niezdolna do pracy z powodu innego schorzenia niż w okresie do 5 czerwca 2015 r.

W ocenie Sądu I instancji z uwagi na to, że zarówno wystąpiła przerwa między kolejnymi okresami niezdolności do pracy (do 5 czerwca 2015 r. i od 8 czerwca 2015 r.) oraz to, że ubezpieczona chorowała na różne schorzenia, odwołującej od dnia 8 czerwca 2015 r. należało liczyć nowy okres zasiłkowy.

Na tej podstawie Sąd Rejonowy uznał odwołanie za zasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji (k. 118, k.123-125 a.s.).

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł organ rentowy zaskarżając powyższy wyrok w całości i zarzucając mu:

- błędną wykładnię przepisów prawa materialnego, tj. art. 8, art.9 ust. 1 i 2 w zw. z art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału, w tym ustalenie, że D. S. po dniu 8 czerwca 2015 r. otworzył się nowy okres zasiłkowy w związku z nową jednostką chorobową, co skutkuje przyznaniem prawa do zasiłku chorobowego, mając na uwadze treść opinii biegłego ginekologa z dnia 3 października 2016 r.;
- naruszenie przepisów postępowania poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny materiału dowodowego (art. 233 § 1 k.p.c.).

Podnosząc powyższe zarzuty organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania w całości ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy wskazał, że niezdolność do pracy trwająca do 5 czerwca 2015 r. spowodowana była tym samym schorzeniem co niezdolność do pracy trwająca od 8 czerwca 2015r. do 5 września 2015 r., tj. wynikała ze stanu zdrowia związanego z ciążą (O20,O26,O03). Zdaniem organu rentowego, wprawdzie od 6 września 2015 r. do 31 października 2015 r. istniała niezdolność do pracy z powodu innego schorzenia (N71), jednak z uwagi na fakt, iż pomiędzy okresami niezdolności do pracy nie było co najmniej jednego dnia przerwy, nie otworzył się nowy okres zasiłkowy.

Ponadto organ rentowy zaznaczył, że opinia biegłego ginekologa z dnia 3 października 2016 r., poza wyszczególnieniem zaświadczeń o niezdolności do pracy wraz z przypisanymi numerami statystycznymi schorzeń, nic nie wnosi do sprawy. Nie wyjaśnia, czym się różnią schorzenia o symbolu O20, O26.

Wobec tego organ rentowy stwierdził, że prawo do zasiłku chorobowego za okres od 30 września 2015 r. nie powstało (k.128-129 a.s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest zasadna i jako taka skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy niezdolność do pracy D. S. z powodu choroby w okresie od 30 marca 2015 r. do 5 czerwca 2015 r. oraz od 8 czerwca 2015 r. do 31 października 2015 r. i ewentualnej dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z powodu choroby należy ustalić w ramach jednego okresu zasiłkowego, a tym samym czy od 8 czerwca 2015 r. otwarty został nowy okres zasiłkowy.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 372, dalej: ustawa) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania

niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy- nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Do okresu zasiłkowego, w myśl art. 9 ust. 1 ustawy, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni (art. 9 ust. 2 ustawy).

Przez określenie „nieprzerwana niezdolność do pracy” należy rozumieć jeden okres niezdolności do pracy, spowodowany tą samą chorobą lub różnymi chorobami, jeżeli nie występuje między nimi przerwa. Innymi słowy pracownik jest niezdolny do pracy „bez przerwy” i nie odzyskuje tej zdolności, nawet na jeden dzień. Natomiast jeśli między poszczególnymi okresami niezdolności do pracy, spowodowanymi różnymi chorobami, wystąpi choćby jeden dzień przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, okres zasiłkowy liczy się od nowa. Jeśli niezdolność do pracy trwa bez przerwy, to wszystkie dni tej niezdolności wlicza się w całości do jednego okresu zasiłkowego bez względu na to, czy spowodowane zostały tą samą, czy inną chorobą. Zatem okres zasiłkowy liczony jest na nowo wówczas, gdy:

1. niezdolność do pracy, która wystąpiła po przerwie (minimum jednodniowej) zostanie spowodowana inną chorobą, niż poprzedni okres niezdolności do pracy,
2. przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowana tą samą chorobą przekroczy 60 dni.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego panuje utrwalony pogląd, zgodnie z którym pojęcia „ta sama choroba” nie należy odnosić do tych samych numerów statystycznych, zgodnych z Międzynarodową Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych ICD - 10, gdyż nie chodzi tu o identyczne objawy odpowiadające numerom statystycznym, lecz o opis stanu klinicznego konkretnego układu lub narządu, który - choć daje różne objawy, podpadające pod różne numery statystyczne - wciąż stanowi tę samą chorobę, skoro dotyczy tego samego narządu lub układu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., I BU 14/11, Legalis wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2008 r., II UK 86/09, Legalis, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2016 r., II BU 4/15, Legalis).

W wyroku z dnia 6 listopada 2008 r. Sąd Najwyższy (II UK 86/08, Legalis) podkreślił, że sumowanie następujących po sobie w krótkich odstępach czasu okresów niezdolności do pracy z powodu tej samej choroby ma na celu oddzielenie stanów przemijających od ustabilizowanych. Sąd Najwyższy stwierdził, że w przypadkach gdy ten sam proces chorobowy czyni pracownika wielokrotnie niezdolnym do pracy w dość krótkich odstępach czasu uzasadnione jest przypuszczenie, że wpływ stanu zdrowia na zdolność do pracy nie ma charakteru czasowego (przemijającego). W związku z powyższym niewłaściwe byłoby w takich sytuacjach rozpoczynanie biegu okresu zasiłkowego z każdą taką niezdolnością od nowa. Takie działanie pozwalałoby bowiem na przebywanie na zasiłku bez końca, mimo że w rzeczywistości stan zdrowia kwalifikowałby pracownika do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko wyrażone przez organ rentowy w apelacji, że Sąd I instancji bezkrytycznie przyjął opinię biegłego ginekologa, bez analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Sąd I instancji, w oparciu o ograniczone do jednozdaniowego stwierdzenia wnioski z opinii biegłego, uznał, że niezdolność do pracy D. S. od 30 marca 2015 r. do 5 czerwca 2015 r. oraz od dnia 8 czerwca 2015 r. do 31 października 2015 r. była spowodowana kilkoma różnymi schorzeniami.

Opinia biegłego została wydana bez badania odwołującej i tym samym bez zebrania wywiadu lekarskiego, jedynie na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy.

W ocenie Sądu Okręgowego ze zgromadzonego materiału dowodowego w sposób jednoznaczny wynika, że zarówno niezdolność do pracy, która rozpoczęła się 5 maja 2015 r. i trwała do 5 czerwca 2015 r., jak i niezdolność do pracy od

8 czerwca 2015 r. do 7 lipca 2015 r. była związana z ciążą. W pierwszym ze wskazanych okresów niezdolność do pracy była związana z krwawieniem we wczesnej ciąży (O20), w drugim z opieką położniczą z powodu stanów związanych głównie z ciążą (O26).

W świetle przytoczonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, Sąd Okręgowy stwierdził, że pomimo zakwalifikowania objawów do innych numerów statystycznych, brak jest jakichkolwiek dowodów na to, aby uznać, że we wskazanych okresach niezdolność do pracy była spowodowana różnymi jednostkami chorobowymi.

Z tych względów Sąd Okręgowy uznał, że od 8 czerwca 2015 r. nie otworzył się nowy okres zasiłkowy.

Mając na względzie fakt, że niezdolność do pracy od dnia 8 czerwca 2015 r. powstała po przerwie krótszej niż 60 dni i miała związek z niezdolnością do pracy orzeczoną od 5 czerwca 2015 r., a niezdolność do pracy orzeczona od dnia 6 września do 31 października 2015 r. spowodowana była inną chorobą co niezdolność orzeczona do 5 września 2015 r. i pozostawała w ciągłości, uprawnienia do świadczeń za wskazane okresy należało zliczyć do jednego okresu zasiłkowego, który upłynął z dniem 29 września 2015 r.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił odwołanie D. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 23 listopada 2015 r., nr: (...).

SSO Renata Gąsior SSO Marcin Graczyk SSO Włodzimierz Czechowicz

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)